

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

MEZEY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(7909/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. október 14.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Mezey kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Antonella Mularoni,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Dragoljub Popović,
Sajó András,
Nona Tsotsoria, *bírák*

és Sally Dollé, *Hivatalvezető*

2008. szeptember 23-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (7909/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Mezey Tamás („a kérelmező”) 2005. január 27-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Szemes T., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) dr. Hóltzl Lipót Képviselő képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. január 16-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát egyidejűleg vizsgálja.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1954-ben született és Budapesten él.

5. A felek előterjesztései alapján az ügy tényei az alábbiak szerint összegezhetők.

6. A kérelmező élettársi kapcsolatban élt S.S.-sel. Kapcsolatuk alatt S.S. 1998. június 24-én fiúgyermeket szült. A gyermeket az anya családi nevére jegyezték be. Az első öt hónapban a pár együtt nevelte a gyermeket. Ezt követően viszonyuk megromlott és a kérelmező elhagyta közös otthonukat.

7. Mivel a kérelmező apai jogállása jogilag rendezetlen volt, a kérelmező több ízben teljes hatályú apai elismerő nyilatkozat tétele iránti eljárást kezdeményezett. Az anya azonban nem járult hozzá az apai nyilatkozat

megtételéhez, amely pedig a jogszabályok alapján az elismerő nyilatkozat érvényességéhez szükséges. Továbbá, az anya egyáltalán nem engedte meg a kérelmezőnek, hogy lássa a gyermeket.

8. 2000 januárjában az apa apaság megállapítása iránti pert indított a gyermek és az anya ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróságon.

9. 2000 áprilisa és 2001 júliusa között a Kerületi Bíróság öt sikertelen tárgyalást tartott, amelyeken az anya annak ellenére nem jelent meg, hogy a bíróság bírsággal sújtotta. A Kerületi Bíróság rendőri segítséget is igénybe vett az anya tárgyalásokon való megjelenésének a biztosítására, de ez sem járt sikerrel.

10. 2001 novemberében orvosszakértő vizsgálta meg a kérelmezőt és a gyermeket. A szakértő nem tudta teljes bizonyossággal megállapítani, hogy a kérelmező-e a gyermek apja, de „valószínűnek találta”.

11. Időközben egy harmadik személy, N.G., apai elismerő nyilatkozatot tett, amelyhez az anya hozzájárulását adta. Mivel az apai jogállás rendezetté vált, a Kerületi Bíróság 2002 januárjában megszüntette az eljárást.

12. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatot, és 2002 áprilisában új eljárásra utasította a Kerületi Bíróságot.

13. A megismételt eljárásban a Kerületi Bíróság felfüggesztette az eljárást, és 2002 decemberében az alkalmazandó jogszabályi rendelkezések alkotmányossági felülvizsgálatát kezdeményezte.

14. A felek által előterjesztett információk szerint az ügy jelenleg is folyamatban van az Alkotmánybíróság előtt, s következésképpen a Városi Bíróság előtt is.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

15. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett „ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdése kimondja:

„Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

16. A Kormány vitatta az állítást.

17. A figyelembe veendő időszak 2000 januárjában kezdődött és az ügyiratokban fellelhető információk szerint a jelen ítélet meghozatalának időpontjában még nem zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten mintegy nyolc évig és nyolc hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

18. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

19. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, 43. bek., ECHR 2000-VII). Ez utóbbi kritériumot illetően a Bíróság megjegyzi, hogy személyi állapottal kapcsolatos ügyekben különleges szorgalommal kell eljárni, arra figyelemmel, hogy az eljárás elhúzódása milyen lehetséges következményekkel járhat, nevezetesen a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jog élvezete tekintetében (*Laino v. Italy* [GC], no. 3158/96, 18. bek., ECHR 1999-I).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

21. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének. Ezzel összefüggésben a Bíróság különösen sajnálatosnak tartja, hogy az Alkotmánybíróság – egy állami szerv, amelynek feladata volt, hogy az ügyben felmerült előzetes jogkérdésben döntsön – késleltette az eljárást azzal, hogy több mint öt éven át nem hozta meg a döntést.

22. Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 8. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

23. A kérelmező azt is panaszolta, hogy az eljárás hossza sértette az Egyezmény 8. Cikkében számára biztosított, családi élet tiszteletben tartásához való jogot. Az Egyezmény 8. Cikke kimondja:

"1. Mindenkinnek joga van arra, hogy magán- és családi életét ... tiszteletben tartsák.

2. E jog gyakorlásába hatóság csak a törvényben meghatározott, olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban ... mások jogainak és szabadságainak védelme érdekében szükséges.”

24. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján előterjesztett, fent már megvizsgált panasszal kapcsolatos, ezért ezt is elfogadhatóvá kell nyilvánítani. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése alapján hozott döntésre figyelemmel azonban (ld. fenti, 22. bekezdés) a Bíróság úgy véli: nem szükséges külön megvizsgálni, hogy a 8. Cikket megsértették-e (ld. *Paulsen-Medalen and Svensson v. Sweden*, judgment of 19 February 1998, *Reports of Judgments and Decisions* 1998-I, 145. o., 50. bek.).

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

25. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Kár

26. A kérelmező 1000000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

27. A Kormány vitatta az igényt.

28. A Bíróság méltányossági alapon 7000 euró nem vagyoni kárt ítél meg a kérelmező számára, arra is figyelemmel, hogy mi volt a jogvita tétje.

B. Költségek és kiadások

29. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

30. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá nyilvánítja a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 8. Cikke alapján előterjesztett panaszt nem szükséges külön megvizsgálni;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 7000 (hétezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. október 14-én, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Sally Dollé
Hivatalvezető

Françoise Tulkens
Elnök